

การบอกเวลาในภาษาจีนกลางในสิงคโปร์

ตอนที่ ๒

การบอกเวลาในภาษาจีนกลางยังแบ่งแต่ละช่วงเวลาออกเป็นช่วงเวลาย่อย ๔ ช่วง เช่น ช่วงเวลาจื่อซึ่งเป็นช่วงเวลา ๒๓.๐๐ น.-๑.๐๐ น.แบ่งเป็น 甲子时 jiǎzǐshí เจี่ย จื่อ ฉือ แปลว่า ช่วงเวลาเจี่ยจื่อ 丙子时 bǐngzǐshí ปิ่ง จื่อ ฉือ แปลว่า ช่วงเวลาปิ่งจื่อ 戊子时 wùzǐshí ชู จื่อ ฉือ แปลว่า ช่วงเวลาชูจื่อ 壬子时 rénzǐshí เหวิน จื่อ ฉือ แปลว่า ช่วงเวลาเหวินจื่อ ทั้งนี้ ช่วงเวลาดังกล่าวแบ่งเป็นช่วงละครึ่งชั่วโมง

ช่วงกลางคืนแบ่งออกเป็น ๕ ยาม เรียกว่า 五更 wǔgēng อู่ เกิง กำหนดให้ยามที่ ๑ เป็นช่วงเวลา ๑๙.๐๐-๒๑.๐๐ น. ยามที่ ๒ เป็นช่วงเวลา ๒๑.๐๐-๒๓.๐๐ น. ยามที่ ๓ เป็นช่วงเวลา ๒๓.๐๐-๑.๐๐ น. ยามที่ ๔ เป็นช่วงเวลา ๑.๐๐-๓.๐๐ น. และยามที่ ๕ เป็นช่วงเวลา ๓.๐๐-๕.๐๐ น.

ปัจจุบันชาวจีนนิยมเรียกช่วงเวลาดังนี้ 凌晨 língchén หลิง ฉิน แปลว่า เช้าตรู่ คือช่วงเวลาที่เที่ยงคืนถึง ๖ โมงเช้า 拂晓 fúxiǎo ฟู่ เสี่ยว แปลว่า ใกล้เคียงคือช่วงเวลาฟ้าใกล้สว่าง 早晨 zǎochén เจ้า ฉิน แปลว่า เช้า คือช่วงเวลาฟ้าสว่างถึงประมาณ ๘-๙ โมง 上午 shàngwǔ ช้าง อู่ แปลว่า ช่วงเช้า ก็คือช่วงเวลาหลังจากเจ้าฉินไปถึงก่อนเที่ยงวัน

中午 zhōngwǔ จง อู่ แปลว่า เที่ยงวัน คือช่วงเวลาก่อนหน้าหรือหลังเที่ยงวันเล็กน้อย 下午 xiàwǔ เซี่ย อู่ แปลว่า ช่วงบ่าย คือหลังจากจงอู่ไปจนถึงพระอาทิตย์ตกดิน 晚上 wǎnshang หวัน ช้าง แปลว่า ตอนเย็น คือช่วงเวลาที่พระอาทิตย์ตกดินถึงฟ้าเริ่มมืด 黄昏 huánghūn หวง ฮุน แปลว่า ช่วงค่ำ คือช่วงเวลาที่ฟ้ามืดจนดวงดาวขึ้น 午夜 wǔyè อู่ เย่ แปลว่า เที่ยงคืน คือเวลาเที่ยงคืน 夜间 yèjiān เย่ เจียน แปลว่า ระหว่างกลางคืน คือช่วงเวลามีด้ามจนถึงฟ้าสว่าง

ในการบอกเวลา ชาวจีนนิยมบอกชื่อช่วงเวลานั้น ๆ อย่างชัดเจน เช่น 凌晨3点 língchén 3 diǎn หลิง ฉิน ซาน เตียน แปลว่า เช้าตรู่สามโมง หรือตีสาม, 早上7点 zǎoshang 7 diǎn เจ้า ช้าง ซี เตียน แปลว่า เจ็ดโมงเช้า, 下午3点 xiàwǔ 3 diǎn เซี่ย อู่ ซาน เตียน แปลว่า บ่ายสามโมง, 晚上7点 wǎnshang 7 diǎn หวัน ช้าง ซี เตียน แปลว่า ค่ำหนึ่งทุ่ม การบอกเวลาในภาษาจีนยังมีต่อในคราวหน้า

พรพรรณ จันทโรนานนท์ เขียน

ชลธิชา สุกมุกข์ สรุปล

๗ ตุลาคม ๒๕๕๗